

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۰۶/۳۰

نادر نورزایی

تجلیل از صدمین سالگرد تاسیس حزب کمونیست چین

نادر نورزایی

قرار است که در چین از صدمین سالگرد تاسیس حزب کمونیست این کشور تجلیل شود. تاریخ تاسیس رسمی این حزب سال ۱۹۲۱ است. ولی تاریخ تاسیس واقعی آن چند سال پیش از این زمان است. بنیان گذار حزب کمونیست چین و اولین منشی عمومی آن چُن دوشیو (۱۸۷۹-۱۹۴۲) بود. چن دوشیو استاد دانشگاه و یکی از ناشرین زمان خود و از منقدین نظام قیصر چین بود.

مائو تسه دون (۱۸۹۳-۱۹۷۶) در آن زمان حضور نداشت. به همین دلیل تاریخ تاسیس حزب را مائوئیستان جعل کردند و مائو را اولین بنیان گذار حزب نمودند.

دوشیو را در سال ۱۹۲۹ به حیث تروتسکیست از حزب بیرون کردند و بین سالهای ۱۹۳۲ تا ۱۹۳۷ در زندان بود. وی به نام "لنین چین" معروف بود ولی امروز شاید کسی در حزب نام اش را هم نداند! حذف نام داران کمونیست از سنت های استالین و مائو می باشد.

از سال ۲۰۱۲ شی جن پنگ منشی عمومی حزب کمونیست است. وی رسمی که از زمان دنگ شیائو پنگ در حزب رواج داشت که دوره منشی عمومی را محدود می کرد را ملغی نمود و حالا مانند یک قیصر عمل می کند و تغییر منظم در قدرت در حزب دیگر وجود ندارد. وی رئیس ۹۱ میلیون کمونیست در چین است. در زمان وی نظارت بر شهروندان چین به شدت افزایش یافته است. چندی پیش جک ما، میلیاردر چینی و صاحب علی بابا، بزرگترین فروشگاه آن لاین جهان که می گویند ثروت اش به حدود ۴۸ میلیارد دالر می رسد انتقاد های سختی از نظام مالی و حکومتی چین نمود. وی نا گهان نا پدید شد و تا حال کسی نمی داند کجاست. شهر های بزرگ چین همه بوسیله کامره ها نظارت می شوند طوری که مقدار پولی که حکومت برای خرید کامره در نظارت دهات تبت مصرف می کند بیشتر از پولی است که برای مکاتب ابتدایی در تبت مصرف می کند. چین یک دولت نظارت بر شهروندان شده است.

رفاه اجتماعی و بیرون شدن حدود ۷۰۰ میلیون انسان از فقر و ساخت زیر ساخت ها در چین بعد از اینکه نظام سرمایه داری غربی را در کشور راه داد باعث محبوبیت دیکتاتوری در چین شده است و تا زمانیکه سطح زندگی مردم بالا برود، احتمال اینکه آنها به آزادی، دموکراسی و حقوق بشر فکر کنند کمتر خواهد بود. تا زمان مائو هر کوششی برای حل تضاد بنیادین اقتصاد چین یعنی سطح پائین تجمع سرمایه مبنی بر استثمار دهات (مدل استالین در شوروی) ناکام ماند تا اینکه طبقه ای حاکمه مجبور شد به سرمایه داری غربی متوسل شود و سرمایه گذاری های آنها را در مناطق معین اجازه دهد. پیشرفت های اقتصادی از اواخر دهه هفتاد میلادی به این سو نتیجه این چرخش در اقتصاد بوده است. جالب این است که چین هنوز خود را کشوری سوسیالیست معرفی می کند. کشوری که در آن کارگران به شکل وحشتناکی استثمار می شوند و از حقوق ابتدایی داشتن اتحادیه های آزاد کارگری محروم اند. پرسش این است که تا به کی مردم اینگونه نظارت بر زندگی شان را قبول می کنند؟

د پانوی شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ